

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 30.03.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Zorana Jovanovića

Svedok Zoran Jovanović je po zanimanju građevinski tehničar. Pre rata je radio u fabrici *Glinica* u Zvorniku. Kao rezervni oficir mobilisan je od strane JNA 22. 03. 1992. godine. Bio je komandir pešadijske jedinice koja je delovala uz tenkovski bataljon koji je bio lociran u Čelopeku i čiji je komandant bio oficir JNA Dragan Obrenović. Kada je JNA formalno napustila Zvornik 19. 05. 1992. godine, svedok je prešao u TO Zvornik, u obezbeđenje fabrike *Glinica*.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Sa svojim komandantom Draganom Obrenovićem išao je u Kozluk pre nego što je JNA otišla iz Zvornika, dakle, pre 19. 05.. O tom boravku u Kozluku svedok kaže:

“Odlazimo u Kozluk i dole na tom sastanku, okupljanju naroda koji je bio u Kozluku, tada je bilo da se ako imaju naoružanja, da se preda naoružanje – a ako nemaju koliko ja znam, o tome se govorilo. A u razgovoru sa ovim meštanima, pitali su šta je ovo, šta se ovo dešava, rekoh pravo da ti kažem ne znam šta se dešava.” Sa meštanima Kozluka razgovarao je čovek u uniformi sa činom majora za koga je kasnije saznao da je Marko Pavlović i da je bio jedan od starijina u TO Zvornik. Posle tog razgovora počelo je sa predajom oružja. O Kozluku više ništa ne zna, sem da je naknadno čuo da su se svi Muslimani iz Kozluka iselili. Ne zna tačno kada je to čuo, ali je to sigurno bilo posle iseljavanja.

Treća tačka optužnice: ratni zločini na *Ekonomiji*

Svedok je dobro poznao Abdulaha Buljubašića zvanog Bubica. Radio je sa Bubicom u fabrici *Glinica* a pored toga stanovali su u istoj zgradi. Jednog dana izvesni Pivarski koji je imao neku paravojnu formaciju i sa njom delovao u Zvorniku došao je u Čelopek i pozvao svedoka Jovanovića da idu na *Ekonomiju*. To je bilo negde polovinom maja za vreme dok je JNA još bila u Zvorniku. O svom poznanstvu sa Pivarskim, svedok navodi: “Vidite, ja sam njega [Pivarskog] upoznao, tačno pod kojim okolnostima sam ga upoznao, ne bih vam znao reći. Ali, onog momenta kad smo se upoznali i kad sam ga video, onda je jednom došao po mene i rekao mi je: ajde komandante, da vidiš, kaže, tvoje prijatelje, i onda me odveo.”

Svedok je sa Pivarskim otišao na *Ekonomiju* kolima kojima je on upravljao. Ušli su u jednu manju prostoriju koja se nalazi u prizemnoj zgradi, a veličine je 20-25 kvadrata. Odmah po ulasku svedok je video Bubicu i uočio da je potpuno osedeo. Osim što je vrlo loše izgledao, svedok je video da Bubica jedva stoji na nogama. U toj prostoriji u koju su ušli bilo je mračno, 7-8 ljudi je sedelo na betonskom podu. Nije primetio česmu, wc, krevet, niti bilo šta drugo. Pivarski je Bubicu udario nogama tako što ga je šutirao u predelu slabina, dok je Bubica stajao. Kada ga je Pivarski udario Bubica je jeknuo, pokušavao je da klekne, da čučne, da izbegne udarce. Nakon tog udaranja od strane Pivarskog svedok je video da Bubica jedva stoji na nogama. O tom događaju sa Bubicom svedok je obavestio svog komandanta Dragana Obrenovića.

Svedok zna da je ta prostorija na *Ekonomiji* bila zatvor, da su Muslimani tu bili zatvoreni, da su tu bili naoružani stražari koji su nosili SMB uniformu. Međutim, svedok ne zna čiji je to zatvor, ko ga je formirao i ko je te ljude doveo u taj zatvor.

Svedok Jovanović je čuo da je Abdulah Buljubašić ubijen, međutim ne zna ko ga je ubio, kada je ubijen i gde je ubijen, ali je čuo da je ubijen. Svedok poznaje Bubičinu suprugu, Jasnu, video ju je nakon što su Srbi osvojili Zvornik ali pre nego što je sa Pivarskim išao na *Ekonomiju* i video Bubicu.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Svedok je čuo za logor u Čelopeku, negde krajem jula ili početkom avgusta. Čuo je da su neki Muslimani bili zatvoreni u Domu kulture, da su neki poubijani a neki ranjeni. Takođe je čuo da je dobrovoljac po imenu Repić upao u taj zatvor i da je pobio više Muslimana. Svedok je čuo da je taj Repić zbog tog višestrukog ubistva kasnije odgovarao pred sudom u Sremskoj Mitrovici ili u Šapcu. Takođe je čuo da je taj Repić bio optužen i u ovom sudskom postupku pred Većem za ratne zločine u Beogradu, ali da je pre početka suđenja umro.

Fond za humanitarno pravo